

[Ib Christensen]

Det er en fortvivlet situation, mange ejere af små landbrug er kommet ud i ved gennemførelsen af den ny landbrugslov.

Ejendommene kan under den nuværende lov kun sælges, hvis jorden skilles fra, og jorden må kun erhverves til ejendomme, der har en naturlig beliggenhed herfor, herunder højst 1 kilometers afstand fra købers gårdsplads ad ikke stærkt trafikeret vej. Det begrænser salgsmulighederne af jorden ved de små ejendomme til 2 - 4 købere. Det bliver i praksis tit og ofte til, at en enkelt af disse sidder med en slags skjult «ekspropriationsret» som eneste lovlige køber.

Besvarelse (31/8 79):

Landbrugsministeren (Koføed):

Ændringerne i landbrugslovens erhvervelsesbestemmelser i 1978 tilsigtede bl. a. at modvirke prisstigninger på landbrugsjord, der er begrundet i økonomiske interesser af ikke-jordbrugsmæssig karakter, og at fremme en hensigtsmæssig strukturudvikling i landbruget.

Den særlige regel i 1973-loven, hvorefter personer frit kunne erhverve en mindre landbrugsejendom uden krav om jordbrug som hovederhverv, blev ikke medtaget i den nye lov. Begrundelsen var, at disse ejendomme havde været prisførende for andre kategorier af landbrugsejendomme, og at reglen havde medført en stabilisering i antallet af små urentable landbrug.

Efter de nye regler i landbrugslovens §§ 16-17 b er det principielt kun de personer, der opfylder de almindelige erhvervelsesbestemmelser om bopæl, væsentligste erhverv og landbrugsuddannelse, der frit kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom i fri handel.

For så vidt angår et ret stort antal ejendomme, fortrinsvis mindre landbrugsejendomme, vil det imidlertid ikke altid være muligt at opfylde betingelsen om jordbrug som væsentligste erhverv.

Det er klart, at en stærkt restriktiv administration af bestemmelserne ville medføre, at et stort antal mindre ejendomme ville blive nedlagt i de kommende år. Således som også folketingets flertal var opmærksom på, er en sådan ordning ikke ønskelig, og der er derfor siden lovændringens ikrafttræden tilstræbt en smidig dispensationspraksis på baggrund af

bestemmelserne i landbrugslovens § 18, hvorved man søger at afbøde utilsigtede virkninger af lovens ret stramme bestemmelser, samtidig med at lovens hovedformål søges tilgodeset. Det må påregnes, at en række landbrug, der er uegnede til opretholdelse som selvstændige bedrifter, nedlægges i forbindelse med supplerende af andre ejendomme. Den samfundsmæssige interesse i, at der stadig findes jordbrugsbedrifter i alle størrelseskategorier, vil imidlertid fremdeles blive tilgodeset, for så vidt der er tale om reelle landbrugsejendomme, der er velegnede som effektive deltidslandbrug.

Det er min opfattelse, at der gennem denne praksis er fundet en fornuftig løsning på de problemer, som loven lægger op til, for så vidt angår de mindre landbrugsejendomme. Jeg agter derfor ikke på det foreliggende grundlag at stille forslag om ændring af landbrugsloven.

Til *landbrugsministeren (27/8 79)* af:

Ole Vig Jensen (RV):

»Vil ministeren oplyse, i hvor mange tilfælde der er givet dispensationer fra den nye landbrugslovs bestemmelser, bl. a. vedrørende bopælspligten og reglen om, at kun folk med landbrugsuddannelse må drive landbrug?«

(Spm. nr. 1396).

Begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er meddelelsen om, at landbrugsministeriet har tilladt fabrikant og godsejer Svend Bergsøe at overdrage godset Astrup ved Jyderup med tilhørende 608 hektarer til en fond - Bergsøefonden. Ministeriet har ikke selv givet offentligheden underretning herom.

Til trods for at dispensationen er givet allerede den 3. april i år, blev tilladelsen først offentligt kendt den 23. august gennem en meddelelse fra højesteretssagfører Niels Klerk, der repræsenterer Bergsøefonden.

Besvarelse (31/8 79):

Landbrugsministeren (Koføed):

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår, at baggrunden for spørgsmålet er meddelelsen om, at landbrugsministeriet har givet til-